

have havt deres Eiendomme der under særdeles gunstige Vilkaar. For Exempel, naar de have havt Bærtahushold eller have gjort en anden lignende Anvendelse af Eiendommen, have de havt en særegen Fordeel netop derved, at al Concurrence har været udelukket. Vedkommende har underskrevet et saadant Revers, netop fordi han meget godt vidste, at han i Løbet af nogle Aar vilde have faaet sin hele Eiendom betalt paa denne Maade. Han er med velberaad Gu gaaet ind paa den Risiko, idet han har sagt til sig selv: „Seg underskriver dette Revers, det kan nu vare i 5 Aar, 20 Aar, ja maaskee 30 Aar, inden det kommer til Anvendelse, men ialfald er Grunden her, saa billig og alle Forhold saa fordelagtige for mig, at jeg godt kan tage denne Risiko“, og jeg er ogsaa fuldstændig overbevist om, at i mange Tilfælde ville de faae det betalt, ja der er endog Ciere, der have sagt mig: „Seg har havt al den Profit af min Eiendom, som jeg ventede, den har betalt sig fuldstændigt for mig, saa nu kan De gjerne rive den ned“. Men selv om nu Anvendelsen af Lovens Bestemmelser er noget haard, er det dog klart, at det ikke kan tilkomme nogen Minister i den Grad at tilfidesætte Statens Krav, at han skulde paatage sig at betale Erstatning for Huse, hvis Ciere ere forpligtede til umiddelbart paa Anfordring og uden Erstatning at rydde dem bort. Krigsministeriet har derfor ønsket kun at handle i Samklang med Kommunen, fordi det ikke ønskede alene at bære det moralske Ansvar for en saadan Gaardhed — som imidlertid var nødvendig efter Lovens Bydende —, og kun naar Kommunen ikke har kunnet give sit Samtykke til, at disse Eiendomme stode længere, har man besluttet sig til at lade dem bortrydde. Men det er jo den allerringeste Deel af disse Bygninger, der staaer paa Expropriationsarealet; den største Deel af dem staaer udenfor Arealen. Horeledes har man nu forholdt sig overfor dem? Imedens Statens strenge Ret var den, at den kunde fordrø alle disse Bygninger fjernede uiebliffelig og uden nogenformst Erstatning, og imedens Domstolene vilde have givet og have givet fuldstændigt Medhold, hver Gang Krigsbestyrelsen har troet at burde fremsætte

en saadan Paastand, har man givet dem Genstand i respective 2½ og over 6 Aar, og man har derved endogfaa givet disse Ciere en Sikkerhed for, at de ikke skulde blive rorte i henholdsvis de nævnte Tidsrum, en Sikkerhed, som de paa ingen Maade havde. Det er reentid en Gave, der er gjort dem, og der er et ikke ringe Ansvar for Krigsbestyrelsen forbundet med paa denne Maade at have været skaansom. Seg skal sige det ærede Thing, hvort dette Ansvar bestaaer. Det er blevet approberet en allerbedste Plan, som forudsætter visse Veie, visse Afgange. Der er dernæst truffet den Bestemmelse, at naar Byggefriheden indløses, skal Bebyggelsen ssee i Overensstemmelse med Byggeloven, og jeg skal her bemærke, at det er Krigsbestyrelsen, som har averteret, at den indenbys Byggelov blev indført uebliffelig. Det er Krigsbestyrelsen, hvem det er lykkedes at udvirke, at den nævnte Byggelov ikke blev indført paa dette Terrain, medmindre Byggefriheden blev erhvervet, hvilket altsaa har tilfølg, at forsaavidt den nævnte Byggelov angaaer, kan Tingen forlange de paagældende Bygninger nedrevne, medens, naar Krigsbestyrelsen ikke havde paa Grundeierens Begne insisteret paa, at Byggeloven for den indre Stad ikke maatte blive indført, før Byggefrihed var erhvervet, vilde derved være blevet paaført Cierne af Bygningerne store Vanskeligheder og Ulemper. Man har tværtimod givet disse Ciere — hvis Bygninger, som den ærede Forslagsstiller bemærkede, ere saa vidt og langt strøede omkring, som om man havde taget en Legetoiaske og strøet dem omkring, uden Orden og Plan — disse Bygninger, hvis Bortryddelse er i det Almenes og de andre Grundeieres Interesse, har man af reer Staanfomhed tilladt at blive staaende henholdsvis i 2½ og over 6 Aar, og derved paadraget sig et Ansvar overfor alle de andre Grundeiere derude, som udgjøre den store Fleerhed. De andre Grundeiere ere nemlig blivne satte i en betydelig Værdiforhøielse for Opnaaelsen af Byggefrihed under den Forudsætning, at alle de lovede Afgange og Veie vare bragte tilveie, og de ville ogsaa kun kunne bygge med Nytte, naar de komme under Byggelovens Beskyttelse. Her er nu f. Ex. en Mand,